

dre Ord sige omkring Kl. 11 Aften eller saa. Det vilde for adskillige af Vejle Bys næringsdrivende have ret stor Betydning at opnaa denne Forandring i Forbindelsen Nord paa, og det vilde for alle de mange tilrejsende — og det er ikke saa ganske faa, der særlig i Sommerens Løb kommer til Vejle — betyde, at de kunde forlænge deres Ophold en Del i Vejle, og at de vilde spare de Udgifter, de ofte faar ved Besøg i Vejle, fordi de paa Grund af manglende Togforbindelse ofte nødes til at overnatte. Men bortset herfra vilde en saadan ny Togforbindelse ogsaa have Betydning paa Grund af det stærke Samkvem mellem de sydøstjydske Byer. Jeg vilde gerne anmode den højtærede Minister om at se med Velvillie herpaa og gøre et Forsøg paa at faa et saadant nyt Tog lagt ind, saaledes at der kunde blive en lige saa god Forbindelse fra Vejle Nord paa, som der nu er Syd paa.

Jeg vil saa tillade mig at fremføre et Par Spørgsmaal, som har Ærinde til den højtærede Kultusminister. Det ene drejer sig om Fribefordring paa Statsbanerne for Kommuneskolebørn. Som det vil være Ministeren bekendt, er det i Øjeblikket kun de Købstæder, der har mindst 20,000 Indbyggere, som kan faa Fribefordring i Sommerferien for Kommuneskolebørn. Dette finder jeg i allerhøjeste Grad uretfærdigt. Selskabet „Børnenes Vel“ i Vejle har gentagne Gange søgt om at faa tilstaaet Fribefordring for Vejle Kommuneskolebørn, saaledes som vor Nabokommune Horsens har haft det gennem mange Aar; men Svaret har hver Gang været Nej, det kunde man ikke inddrage sig paa, idet Grænsen en Gang var trukket ved Byer, som havde mindst 20,000 Indbyggere. Jeg synes, at denne Grænse er noget vilkaarlig, og at den burde slettes, saaledes at alle Købstæder, uden Hensyn til Størrelse, kunde faa Ret til Fribefordring for Kommuneskolebørn i Sommerferien, eller hvis man ikke kunde strække sig saa vidt, maatte man i alt Fald betydeligt ned under de 20,000 Indbyggere. Det forekommer mig, at jeg for nogen Tid siden har set, at da man fra en anden mindre By søgte om Fribefordring for Kommuneskolebørnene — jeg husker ikke, om det var paa Fyn eller Sjælland, men det kan jo ogsaa være ligegyldigt —, svarede den nuværende højtærede Kultusminister, at han skulde stille sig velvilligt til dette Spørgsmaal. Det haaber jeg vil ske, saaledes at vi kan gøre Regning paa til Sommer, at Kommuneskole-

børn fra alle Købstæder her i Landet faar den samme Ret, som nu kun er givet enkelte Købstæders Kommuneskolebørn.

Den anden Henvendelse, jeg vilde rette til den højtærede Kultusminister, angaar det Beløb, som er opført paa Finanslovsforslagets § 18, Tilskud til de danske Plejehjemsforeninger. Det er, som det vil være den højtærede Kultusminister bekendt, en Organisation, der omfatter alle Foreninger, der paa en eller anden Maade tager sig af fattige Børn, og under denne Organisation staar ogsaa Foreningerne i Danmarks Købstæder, „Børnenes Vel“, som de fleste af disse Foreninger kaldes. Foruden at virke som Foreningerne ude i Landsognene ved Plejehjemsanbringelse af Børn driver disse Foreninger i Byerne forskellige andre Virksomheder, saasom Vuggestuer, Fritidshjem, Dagarbejdsskoler, Skolehaver og forskellige andre. Jeg antager, den højtærede Kultusminister vil være klar over, at naar en saadan Forening, i hvilken af Købstæderne det nu end er, har taget disse store og gode Tanker op til Udførelse, medfører det, at vedkommende Forening mellem Aar og Dag maa bruge store Beløb. Nu er der paa Finanslovsforslagets § 18 til disse Byselskaber opført et Beløb af 6,000 Kr. Det er ganske vist 1,000 Kr. mere end paa indeværende Aars Finanslov; men jeg finder, at det Beløb, som er opført til denne store og gavnlige Virksomhed, er for ringe; den Virksomhed, disse Foreninger har paataget sig gennem Driften af de førnævnte Institutioner, er af en saadan Art, at de burde have et langt større Tilskud. Naar de 6,000 Kr. bliver delt mellem alle disse Foreninger i Købstæderne, kan der kun blive en ganske lille Smule til hver. Jeg vil derfor haabe, at den højtærede Kultusminister saavel som Finansudvalget vil kunne gaa med til at sætte Beløbet op til det dobbelte, 12,000 Kr. Derved vilde man naa at byde disse Selskaber et saadant Tilskud, at de kunde fortsætte den Virksomhed, de nu en Gang har paabegyndt — den store Virksomhed i Børnesagens Tjeneste, som det faktisk er. Jeg har gennem mange Aar deltaget i de danske Plejehjemsforeningers Aarsmøder og har haft Lejlighed til at høre, hvorledes der fra Repræsentanternes Side hvert Aar er gjort Henstilling til Foreningernes Overbestyrelse, om den ikke kunde udvirke hos Rigsdagen, at Tilskuddet til Byforeningernes Opgaver blev sat ganske betydeligt op. Nu kan jeg tænke mig, at der fra Foreningernes Overbestyrelse er fremkommet et Andragende til Kultusministeriet om at